

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid egerit Garnettus ad seditiosos comprimendos antequam erumperet
coniuratio. n. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606. Iur in suggesto es, vti alijs saepe; sed vt candidè dicam quod sentio, ampliorem quam hodierno die fructum nunquam tulisti.) Post quæ Salisburius, "Age, inquit, Garnette, vides quàm benignè, quàmque liberaliter sis habitus, amplâ potestate factâ te defendendi, lectilque præterea pluribus quæ in causam tuam amicissimi tibi proferre potuerunt; totaque actio summa cum moderatione instituta est, quam nemo vti existimo quantumuis malignus calumniari possit.) Vocatis deinde Duodecimviris, cum dictus esset noxius, & rogaretur an quidpiam illi superesset dicendum," Hoc solum, inquit, Ego vestræ sententiæ aduersari nolo: Veniet dies quando hæc eadem causa pro Tribunali Christi cunctis adstantibus agetur, non fallacibus coniecturis & malè fundatis argumentis, sed loquentibus conscientijs. Interim Deus Regem conseruet; in eius arbitrio mea mors & vita est posita: Mortem non pertimesco, miseriarum exitum; si vitam salua fide & Religione largiatur, studebo quibus potero officiis cum demereri.)

Quid eg-
rit Garnet-
tus ad se-
dandos Ca-
tholicorum
animos.

XXX. Dimissâ concione, & Garnetto iam ex sententia reo ad Arcem reducto, interim dum se parat ad mortem, operæ pretium erit ea recollere quæ ad componendos Catholicorum animos, omnemque turbulentam molitionem antevertendam aut prudenter egit, aut scripsit diligenter. In primis enim cum Catholicorum nonnulli ad absterrendos Hæreticos ab iniuria operæ summâ nitendum existimarent vt nisi concessâ ad vsum Religionis libertate pax cum Hispano non sanciretur, essentque qui armis potius agendum arbitrantur, longè aliam Garnetti mentem experti sunt, opportunitatem quidem illam impetrandæ libertatis non aspernabatur, alienum tamen censebat seditione concitandâ Religionem tueri; extantque eius literæ ad moderatores in eam sententiâ scriptæ quarto Calendas Septembris anni quarti supra sexcentisimum, in quibus de pace primùm "Nemo sapiens pacem non probat, & speramus fore vt Religioni etiam utilis sit, Id Catholici expectant in patientia. Si tamen negotium tolerationis minus succedat, vereor vt aliqui id sint laturi: quid igitur factò opus est? Nam Iesuitæ illos in officio continere non poterunt. Mandet summus Pontifex pro Imperio nè quis Catholicorum commouere se audeat. Quam mentem cum Catholicis aperuisset, non defuerunt qui ab alienato à nostris hominibus animo dicerent aucupari nos Regis gratiam assentando, id quod Garnettus alijs literis testatur, quas rogatus vera nè essent ea quæ Patavium incerto auctore delata fuerant, Iesuitas apud Regem offendisse quòd pacem voluerint inturbare, decimo calendas Octobris eiusdem anni scripsit in hæc verba. Quod Patavium scriptum est, Regem Catholicis infensum propter quorundam Iesuitarum minus moderata studia, quàm sit à veritate alienum satis in Anglia constat, neque enim quisquam ignorat quo studio diligentiaque pacem promouerint. Legatus certè eorum consilio & opera eo in negotio plurimum usus est. Quin etiam non ita multo ante, vir in Regno primarius, cum Iesuitas viros bonæ conscientie prudentes & doctos dixisset, eos in quorundam eorum collaudauit, quod in pacis negotio strenuam

nuam nauassent operam. Compertum etiam est quam multos abreptura fuisset VVatsoniana coniuratio nisi ei malo Iesuitæ occurrissent. Et quamuis in eorum potestate non sit quid priuatim importunus aut audax quispiam moliat, id tamen efficiunt ut multo maxima atque optima Catholicorum pars quæ etiam coquant consilia. Qui nobis iniquiores sunt assentari nos Regi eiusque consiliarijs dictitant, sed quamdiu non aliam causam habent facile feremus hanc censuram & in laudibus ponemus. Ex Catesbeyi deinde frequentiori colloquio cum deprehendisset magni quidpiam agitare eum animo quod ab se nollet clarè intelligi, cæpit in concionibus de malorum patientia ac propria Christianorum animi fortitudine sæpius solito grauiusque disputare, atque hortari Catholicos ut ferendo persecutionem vincere, quam vinci repugnando mallent. Offendit ea res Catesbeyi animum, vel quod ea in se dici crederet, vel quod inuitus audiret quæ vel sibi vel Socijs scrupulum suscepti facinoris viderentur iniicere. Itaque neque tam frequens in colloquijs, neque tam assiduus in concionibus esse cæpit. Inculcare etiam Iesuitas quod nunc opponendo Pontificis Imperio, nunc extollendo patientiæ bono, nunc ostendendâ inani meliorum spe catholicos distinerent. Quibus ad Garnettum delatis consuluit rursus moderatores suos, Romam scriptis his literis octauo Maij anni insequentis. *Catholici ferè omnes in desperationem acti videntur: Multi de Iesuitis queruntur quod impedimento sint quo minus aperta vis adhibeatur. Hæc ad me casu delata sunt: Nam quæ eorum mens, quæ consilia, querere non audeo, quod toto hoc rerum genere prorsus abstinere nos iusserit Pater Generalis. Ad quas literas Præpositus Generalis rescripsit in hæc verba. Quæ Catholici pro libertate moliantur, ea omni ope auertere studeat, curetque, ut cogitationes eas plane deponant, tum quod sine multis hisque grauisimis Religionis incommodis consilia hæc neque agitari, neque perfici possunt, tum quod Catholicos ipsos in maximum discrimen facile adductura sint, & quod caput est, quod Sanctissimus Christi Vicarius non modo non probat, sed præcisè desisti iubeat; accedit etiam bonum nostræ Societatis nomen, cum non mediocre damnum imminet si quid secus Catholici faxint, cum non ita facile sibi homines persuasuri sint hæc & similia, sine nostra aut scientia, aut etiam consensu esse factitata.*

XXXI. In eandem sententiam scripsit Pontificis nomine *Personius*: Quibus acceptis literis Catesbeyum & alios nonnullos ad se conuocat; exponit mandata Pontificis; rogat, obsecrat, videant quid agant molianturue. Cum tergiuersari videret, & dicere Pontificem non suo nutu sed timidis nostrorum literis in eam sententiam adductum; aliter dicturum si præsens Catholicorum ærumnas videre, & consiliorum suorum rationes audire posset, hortatur uti per certum hominem consulant Pontificem expositis diligenter rationibus; probatur consilium; Et quoniam Edmundus Baynham per eos dies iter in Belgium adornabat, huic res tota committitur; proficiscenti *Garnettus* dat literas ad amicos & ad Apostolicum Nuncium; alias etiam per *Tabellarium* ad Præpositum Generalem quibus quid egerit significat, eas ipsis eius verbis hic reddo.

S I 3

Magni

Id constat
ex literis.
Archipres.
byteri ad
Clerum
28. Nov.
1605.